

EXPRESS POMORSKI

Abonament miesięczny w ekspedycji 2.— zł., w agenturach 2.15 zł., na pocztach już i odnośnie do domu 2.34 zł., pod opaską w Polsce 3.50 zł., w innych krajach 4.50 zł. — Abonament kwartalny w ekspedycji 6.— zł., w agenturach 6.45 zł., na pocztach już z odnośnikiem do domu 7.01 zł., pod opaską w Polsce 10.50 zł., w innych krajach 14.— zł. — W razie wypadków, spowodowanych siłą wyższą, przeszkód w zakładzie, strajków lub tym podobnych nieprzewidywalnych okoliczności, wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a abonanci nie mają prawa domagać się niedostarczonych numerów lub odszkodowania.

Ogłoszenia na str. 7-łamowej 15 gr. od miejsca milimetrowego, na str. pierwszej 60 gr. od miejsca milimetr., na str. trzeciej i drugiej 40 gr. od miejsca milimetr., Ruch towarzyszy 20 gr. od wiersza tekstowego. — Ogłoszenia tłumaczone, skomplikowane, z zastrzeżeniem miejsca oraz z nieczytelnym rękopisem przy każdym poszczególnym wypadku 25 procent nadwyżki — Z innych krajów 200 proc. nadwyżki. — Konto Pocztów, Kasy Oszczędności, Poznań 2P1060. — Ogłoszenia płatne natychmiast. — Adres administracji: Toruń, Piekary 14 - Telef. 647. — Za rękopisy niezamówione redakcja nie odpowiada. — Adres redakcji: Toruń, Piekary 14 - Telefon 647

Rok II

Toruń-Bydgoszcz-Grudziądz, piątek 26 marca 1926 r.

Nr. 81.

Miło i wesoło tylko w Restauracji Hotelu pod Orłem, Mostowa 19 gdzie jest wyborna kuchnia, dobre trunki, artystyczna muzyka i nie drogie ceny.

Walka o równowagę budżetu!

Przeciw redukcjom kolejarzy, nowa ustawa o uposażeniach urzędniczych i jednoroczna służba wojskowa

Podatek majątkowy trzeba będzie zapłacić!

Wtorkowe nadzwyczajne posiedzenie Rady Ministrów poświęcone było rozprawom nad projektem budżetowym. Dyskusja toczyła się głównie między ministrami: skarbu, Zdziechowskim, kolei, Chałczyńskim, i robót publicznych Barlickim.

Min. skarbu, Zdziechowski zapowiedział przedstawienie planu

zrównoważenia budżetu przede wszystkim przez wzmoczenie dochodowości podatków,

następnie przez ograniczenie wydatków państwowych, reorganizację administracji i

przez redukcję personalną, między innymi — kolejarzy.

W pałacej sprawie uposażeń urzędniczych,

min. Zdziechowski zapowiedział wniesienie projektu, opar tego na zasadzie stałych plac i stref drożewianych.

Sensacyjnym było oświadczenie min. Zdziechowskiego, będącego w radzie reprezentantem Z. L. N., który zwalcza naogół podatek majątkowy, że wniesie ustawę

o wyrównaniu podatku majątkowego.

Wywody ministra skarbu spotkały się z ostrym sprzeciwem.

Min. kolei Chałczyński zastrzegł się jaknajbardziej stanowczo

przeciwko mechanicznej redukcji personelu kolejowego, a przede wszystkim personelu stacyjnego.

Min. robót publicznych Barlicki wyluszczył żądania P.P.S. Między innymi zapowiedział zgłoszenie wniosku

o jednorocznej służbie wojskowej.

co spowoduje zmniejszenie budżetu M. Spr. Wojsk.

Z dyskusji, jaka się toczyła, można wnioskować, że min. skarbu byłby skłonny zgodzić się

na pewne podwyżki towarowych тариф kolejowych,

dzięki czemu dałoby się przyzyspać pewne sumy na pokrycie niedoborów budżetowych i uniknąć redukcji personalnych.

Dalszą dyskusję odłożono.

Genewa w Komisji Sejmowej

Ciężko było — i na niczem się skończyło

90 proc. państw za Polską

W dniu 23 b. m. odbyło się posiedzenie sejmowej Komisji spraw zagr., na którym p. premier Skrzyński wygłosił expose o przebiegu obrad w Genewie.

Obrady, mówił m. in. p. premier, rozpoczęły się w warunkach niekorzystnych. W opinii wielu państw odzywały się

akcenty nader wojownicze.

Niektóre państwa przysłały do Genewy delegatów z instrukcjami wiążącymi. Skład Rady Ligi stał się centralnym punktem walk.

Rezultat narad genewskich mógł być o wiele gorszy.

Jednakże nie doszło do ostatecznego kryzysu: braki zostaną usunięte w przyszłości. Zostały także

potwierdzone układy locarneńskie.

Postulat polski dotyczący równoczesnego wejścia wraz z Niemcami do Rady był wysunięty dlatego, że zabezpieczenie pokoju i rozbrojenie moralne nie byłoby możliwe bez wspólnego zasiadania z Niemcami w Radzie Ligi. 90 proc. państw było za przyjęciem

Polski

do Rady Ligi.

W dyskusji, wszyscy mówcy, jako to pp.: Stroński (Ch. N.), Seyda (Z.N.), Polakiewicz, Dąbski (Str. Chl.), Reich (Koło Żyd.) — stwierdzali, iż duch Locarna został pogrzebany w Genewie.

W odpowiedzi zabierał również dwukrotnie głos p. premier Skrzyński, stwierdzając, że jedną z ważnych korzyści obrad genewskich jest uznanie zasady, że są państwa, których bezpieczeństwo jest zagrożone i że w interesie ogólnego pokoju mają prawo zasiadać na stałe miejscu w Radzie Ligi.

Ponadto drugim plusem jest zrozumienie ogólnego światowego naszej polityki pokojowej.

Złoty i Dolar

Wczoraj Bank Polski płacił za dolara 7.90 zł. W obrotach międzybankowych żądano 7.90

RYNEK TOWAROWY

Na rynku zbożowym tendencja wycofująca, transakcje słabe, ceny bez zmiany: tyto w granicach 22 — 23 zł. za 1 kwintal franko Warszawa.

Na rynku jajczarskim dowozy zupełnie dostateczne przy dotkliwym braku zapotrzebowania. Ceny wczorajsze nieco wyższe: od 180 do 185 zł. za jedną skrzynię (1440 szt.).

Na rynku mięsny w dniu wczorajszym zanotowano sprzedaż i ubój bydła — 643 szt. od 50 do 90 gr., cieląt — 120 szt. po 1.10, oraz nierogacizny — 723 szt. — od 1.50 do 1.90 zł. wszystko za 1 kg. żywej wagi w hurcie.

Kronika telegraficzna

— Nowy francuski minister finansów, Peret, obstate przy podwyżce podatku od obrotu.

— Pozycja Chamberlaina w ostatnich dniach bardzo się wzmocniła.

Dyplomaci przed sądem ludów

Stresemann się wykręcił

BERLIN, 23.3 (PAT). W wyniku wczorajszej debaty w Reichstagu, partje należące do koalicji rządowej, zgłosiły wniosek: Reichstag aprobuje deklarację rządu i zachowanie się delegacji niemieckiej w Genewie. Wyraża natomiast ubolewanie z powodu wyniku rokowań genewskich, nie odpowiadających temu, czego Niemcy mogli się słusznie spodziewać. Reichstag oczekuje od rządu uzyskania gwarancji, że skutki polityczne traktatów locarneńskich, zwłaszcza w prowincjach okupowa-

nych, staną się widoczne w najbliższym czasie i że oświadczenie, złożone wspólnie w Genewie przez uczestników traktatów locarneńskich, stanie się rzeczywistością jeszcze przed wejściem Niemiec do Ligi.

Wniosek ten został przyjęty również głosami umiarkowanych socjalistów oraz części partji gospodarczej. Zgłoszony przez niemiecko-narodowych wniosek nie ufnosił przeciwko kanclerzowi i dr. Stresemannowi odrzucono 259 głosami przeciwko 141.

Vandervelde również

BRUKSELA, 23.3 (PAT). Komisja spraw zagranicznych izby jednomyślnie zaaprobowała stanowisko delegatów belgijskich w Genewie.

Polskie miliardy uwięzione w Sowdepji

Żądamy zwrotu oszczędności polskiego ludu

Przeszło 550 milionów rubli w zlocie, tysiące franków, dolarów, funtów angielskich, jen japońskich, koron austrijskich, marek niemieckich, marek finlandzkich, przeszło 30 funtów platyny, około 300 funtów złota i przeszło 33 funty srebra!

Tyle w r. 1915 wywozły ówczesne władze rosyjskie, zabierając oszczędności i majątki milionów obywateli Rzeczypospolitej.

Same wkłady oszczędnościowe zapisywane na książeczkach, a przyjmowane przez ówczesne kasy oszczędności, izby skarbowe, oddziały banku państwa, stacje kolejowe, urzędy pocztowe, szkoły i t. d. i t. d. pochłonęły przeszło 140 milionów rubli w zlocie stanowiących ciężko zapracowany grosz około 600.000 obywateli.

Jak wiadomo, na mocy wartego traktatu w Rydze Rosja bolszewicka zobowiązała się, między innymi, „dokonać z Polską rozrachunku z tytułu

wkładów, depozytów i kaucyj polskich osób prawnych i fizycznych

Sprawami temi miała zająć się mieszana Komisja rozrachunkowa z siedzibą w Warszawie.

W miesiąc po ratyfikacji

Traktatu Ryskiego, t.j. 1 czerwca 1921 r. ukonstytuowała się delegacja rosyjsko-ukraińska, lecz

nie zawiadomiła nawet o swym ukonstytuowaniu się rządu polskiego w ciągu następnych 4 miesięcy.

Dopiero po 6-ciu miesiącach usilnych zabiegów udało się zwołać pierwsze posiedzenie Mieszanej Komisji Rozrachunkowej.

Rosja zobowiązała się dostarczyć wszelkie niezbędne dokumenty i akta dla dokonania rozrachunku. Do dziś dnia, tymczasem strona rosyjska ani jednej książki ani jednego dokumentu, ani jednego wyściagu nie dostarczyła.

Jako pierwsza i najważniejsza,

delegacja polska wysunęła sprawę rozrachunku z tytułu operacji byłych rosyjskich państwowych kas oszczędności na terytorjum b. zaboru rosyjskiego. Delegacja polska godziła się na zryczałtowanie tej sumy na 7 miliardów marek polskich w ciągu roku 1922.

Od tej chwili sprawy nie posunęły się ani o krok. Red. „Głosu Codz.” wyświetlił w najbliższych dniach tajemnicę krzywdy tysięcy rzesz walczyli wkładów oszczędnościowych.

Nieszczęsna ustawa

Odkłada się ją bez końca

Kobiety i małoletni bez ochrony pracy

Na posiedzeniu sejmu w dniu 23 b. m. Związek Lud.-Narod. zgłosił wniosek

o odroczeniu na dwa lata

ustawy o ochronie pracy kobiet i małoletnich. Ustawa — dwukrotnie już odsuwana, miała wejść w życie w dniu 1 lipca r. b.

Ustawa ta była

zwalczana

przez przemysłowców łódzkich, którzy nie chcą poczynić żadnych nakładów

dla ulżenia doli kobiet — matek, pracownic fabrycznych. Głos przemysłowców znalazł obrońców w Zw. L. Nar.!

Wspólne posiedzenie stronnictw większości rządowej

Odbędzie się w piątek

W związku z dyskusją na wtorkowej Radzie Ministrów postanowiono spowodować

szereg konferencji

między stronnictwami, wchodzącymi w skład większości rządowej.

Do czwartku mają stronnictwa określić swe

stanowisko wobec ogólnej sytuacji politycznej

W piątek odbędzie się wspólne posiedzenie wszystkich stronnictw koalicyjnych.

Caeterum censeamus...

Po sprawozdaniu p. premiera

P. premier Dr. Al. Skrzyński złożył wczoraj na sejmowej Komisji Spraw Zagranicznych sprawozdanie z genewskiej rozgrywki. Sprawozdanie mówiło o tem, co się... nie stało, ponieważ nie było przygotowane należycie.

P. premier usilnie zabiega o wytworzenie pozorów, że Polska w Genewie świadomie stanęła na uboczu, że nie wchodziła się w gorące debaty na temat rozbudowy Ligi, że wszystkimi siłami podtrzymywała opinię, iż prowadzi politykę „konsekwentną, ugodową i pokojową”.

Locarno zaś miało być dowodem pojedynowości i pokojowych nastrojów Europy — i Polski wraz z nią — wobec Niemiec. Już wczoraj zaś w debacie nad sprawozdaniem p. Stresemanna w Reichstagu nacjonalista niemiecki, hr. Westarp, dał wykład poglądów tych głaskanych Niemiec na Locarno, gdy mówił, że Niemcy w jesieni pod żadnym pozorem nie powinny się zgodzić na dopuszczenie Polski do Rady Ligi.

P. Stresemann zaś z naciskiem podkreślał, że p. Skrzyński nie może się pochwalić żadnym co do postulatów Polski zobowiązaniem państw t. zw. koalicji zachodniej...

Tak czy inaczej — Genewa nie dowiodła, żeby ku wyciągniętej przez locarnistów ręce Niemcy swoją dłoń wyciągać chcieli. Wręcz przeciwnie: na śliskie posadzki salonów Pałacu Narodów wdarił się brudny i brutalny cham pruski, „pies, który gryzie”, jak to z iście pruskim smakiem butny Ludendorff określił...

Wdarł się i opancerzoną pięścią pogroził wstydliwie konspirowującemu się polskiemu premierowi... Zgrzyt w salonach był zbyt silny, aby nie wyrzucić efektu: pies nie ugryzł, lecz kopnięty przez gospodarza — umknął na próg pałacu...

Uratowała nas pruska dyplomacja: niezgrabna, bezczelna, zuchwała, pewna siebie i zaborcza do najwyższego stopnia...

Ale gdyby ta dyplomacja była inna?...

Rzecz bowiem leży nie w dyplomacji; istotą sytuacji jest problem dużo głębszy, problem, że tak powiemy, trzonowy dla układu stosunków w Europie.

Chodzi o to, czy Europa jest zdecydowana krwawo wysiłki wojny światowej oraz związane z niemi dzieło Wersalu uznać za niebyłe, za przekreślone?

Rozbrojenia Niemiec nie dokonano. Odszkodowania wypłacone nie zostały. Prężność ekonomiczna niemiecka jedynie wzrosła. O odpowiedzialności za wojnę zapomniano. Odwetowych zakusów — narazie antypolskich jedynie — nie ukrócono. Podjęto rozmowy na temat zwrotu kolonii. Wreszcie zaś —

poprzez Locarno — poprowadzono Niemców ku honorom i zaszczytom Ligi Narodów.

Oto są dzieje polityczne Europy powojennej: oto wyniki złośliwych intryg Lloyda George'a, radykalnych tęsknot Herriot'a, zimnych dyspozycji Mac Donalda, lęku sterroryzowanych Belgów, niedołęstwa polskiego Foreign Office'u i rosnącej z dnia na dzień buty Niemiec.

Dyplomacja Europejska misternie supłała ten gordyjski węzeł, aby wreszcie usidłać się sama. Locarno było nieporozumieniem, a Genewa — gorzkiem rozczarowaniem.

Polska nie przegrała! Jesteśmy na remis — aż do września! Pół roku — to szmat czasu.

Odrobić wielkiej destrukcji politycznej, jakiej w lekliwych głowach polityków europejskich dokonała propaganda niemiecka — zapewne się nie da. W fundamentach pokoju światowego od września oświadczy grzyb rewanzu niemieckiego.

Dlatego też — Polska musi się przy genewskim stole oko w oko z Niemcami. Chcemy bowiem walkę o pokój rozegrać, o ile się to tylko da — przy stole dyplomatycznym.

Stale miejsce dla Polski — caeterum censeamus! — musi świat uznać za kamień węgielny nowej budowy pokoju światowego.

Czy grozi nam deficyt tramwajowy?

Co o tem mówią: dyrektor tramwajów, referent budżetu tramwajowego i przedstawiciel pracowników tramwajowych

Od kilku tygodni ludność warszawska zaniepokojona jest sprawą deficytu tramwajowego

i konsekwencjami, jakie on może za sobą pociągnąć.

Pragnąc sprawę tę źródłowo i wyczerpująco wyjaśnić, przedstawiciel „Głosu Codziennego” zwrócił się do osób, które

najlepiej są poinformowane o stanie warszawskiej gospodarki tramwajowej.

Dyrektor tramwajów, inż. A. Kühn,

na zapytanie nasze, tak określa sytuację:

— Przyczyny perspektyw deficytu tramwajów są: kryzys gospodarczy, a z nim bezrobocie i zubożenie społeczeństwa, podwyżka pięciogroszowa taryfy i, wreszcie, spadek złotego, którym płacimy nasze zobowiązania zagraniczne.

Jak wybrnąć z sytuacji?

Są trzy drogi: redukcja ruchu o 25 proc., a zatem redukcja oczywicie, personelu, podwyższenie taryfy tramwajowej i zmniejszenie zobowiązań wobec kasy miejskiej. Ale żadna z tych dróg do celu nie prowadzi. Uważałem za stosowne

przedstawić nagą prawdę komu należy, i oczekuję tylko decyzji.

Niemniej pesymistycznie ocenia sytuację radny Kwasięborski, referent budżetu

przedsiębiorstw komunikacji miejskiej.

— Jeżeli sytuacja gospodarcza kraju się nie poprawi

deficyt tramwajów będzie nieunikniony.

Uważam, że do deficytu doprowadził przedewszystkiem spadek złotego, którym regulowaliśmy nasze zobowiązania zagraniczne i co

wyniosło 10 razy więcej ponad sumy przewidziane. Niemniej i zubożenie ludności fatalnie odbiło się na rentowności tramwajów. Powtarzam, jeśli

poprawi się sytuacja gospodarcza kraju, to poprawi się i rentowność tramwajów.

Najsmielej, zdaje się i najrealniej ujmuje sprawę

p. Sobieraj, prezes związku pracowników tramwajowych Zjednoczenia Zawodowego Polskiego.

— Deficyt tramwajów — mówi p. Sobieraj — miałby swe źródła: w zubożeniu ludności, pięciogroszowej podwyżce, a przedewszystkiem w wysokim oprocentowaniu wpływów tramwajowych przez miasto. Dzięki temu

wysokiemu oprocentowaniu od każdego biletu tramwajowego magistrat zgarnia do swej kasy 9 groszy,

pozostawiając dyrekcji 11 groszy. Pozatem, jak wykazały ostatnie wypadki

magistrat nie korzysta z fachowości

dyrekcji tramwajów i to też jest jedną z przyczyn zagrażającego nam deficytu.

Mimo wszystko, przedewszystkiem jest mówić o deficycie. Dzień nie wpływy z biletów, które do niedawna nie sięgały sumy 80 tysięcy złotych,

dzisiaj wynoszą już złotych 90 tysięcy,

t. j. tyle, ile obliczano w budżecie na rok 1926.

Nie trzeba również zapominać — kończy p. Sobieraj — że normalny ruch tramwajowy zaczyna się w kwietniu i trwa do zimy. Dlatego

nierrealnie jest mówić o deficycie w okresie najmniej pozwalającym go przewidywać.

P.

Utworzone tym sposobem trzy nowe miejsca stałe, obejmą: Niemcy Polska i Hiszpania (Francja, W. Brytania, Włochy i Japonia są członkami stałymi na podstawie paktu Ligi).

Siedem miejsc niestałych rozdzielonych tak: 3 oddanoby Ameryce Południowej i Środkowej, przyczem jedno byłoby stałe w posiadaniu Brazylii, Argentyny albo Chile; 1 zajmowałoby

któreś z państw azjatyckich; 1 byłoby w posiadaniu Malej Indy; 1 zarezerwowanoby dla państw neutralnych i 1 zajęłoby Belgia, z tem, że ustępowałoby miejsca państwom do grup powyższych nie wchodzących.

Taki plan byłby bezstronny i logiczny. Ale politycy nie myślą logicznie, a bezstronnymi być nie mogą.

K. Smogorzewski.

Mówią, że...

— redukcja męska wywołuje za dużo krzyków, chcą więc zaprowadzić redukcję żeńską... także urzędnicy mają być redukowane. Boże! I to wszystko w epoce a la garconnel! Możemy zatem śmiało oczekiwać zmiany mody kobiecej.

Co inni piszą?

Kości rzuconel
Walka o reformę ordynacji wyborczej rozpoczęła; już poszły w ogień dwa stronnictwa prawicy: monarchystyczny Chr.-Narodowi i Związek Ludowo-Narodowy...

W rezerwie stoi Piast, który opracowuje swoje projekty reformy. Zlekka na skrzydle harcują podjazdy Wyzwolenia. Z etapów rozważań i studjów nadciąga „na linię” N. P. R.

„Gazeta Poranna”, która w czasie wyborów r. 1922 uprawiała bezprzykładną demagogję z gen. Hallerem i ośmiogroszowym chlebem, pisze:

Zmniejszenie liczby posłów i senatorów o połowę, pociągnąć za sobą musi dobroczynne skutki, o ile chodzi o porządek, celowość i sprawność pracy parlamentarnej. Oplakane stosunki, panujące dzisiaj w tej dziedzinie, w znacznej mierze położyć należy na karb wielkiej ilości suwerenów wśród których znaczny procent stanowi dla pracy pozytywnej zgola nie-użyteczny, a nawet wręcz szkodliwy balast.

Stawiamy zapytanie: czy głupstwo, przecięte na dwoje, staje się odrazu... mądrością? Prawica w ogólności zaczyna celować w mechaniczne metody redukcji-sanacyjnych. Chlast! — budżet; chlast! — Sejm i t. d.

„Echo Warszawskie” podkreśla, że kampanja się rozszerza na zmianę konstytucji, albowiem

poprostu zbliżają się wybory. Wylęgają się przyszłe hasła, a rzucenie ich już dzisiaj — to próbné balony, czy hasło może liczyć na popularność. Skoro „Bóg i Ojczyzna” zamienione ongi w drobną wymienną monetę wicowej aglacji, wytarło się i straciło kurs, trzeba znaleźć coś nowego. To coś nowego, to „chcemy króla”.

Rzeczywiście — akcja rewizji podstaw naszego ustroju zahacza nieomal o wszystkie już tematy.

Nprz. chadecy — jak o tem donosi „Rzeczpospolita” — wysunęli postulat wznowienia wia dzy Prezydenta narazie zresztą tylko władzy nad sejmem; chodzi o uprawnienie Prezydenta do rozwiązywania Sejmu, przy-

czem p. poseł Chaciński prowadzi pertraktacje z innymi klubami celem uzyskania niezbędnego poparcia dla wniesienia powyższego projektu. Jak wiadomo, wniosek taki musi mieć poparcie jednej czwartej Izby, a więc 111 podpisów.

Te same troski nurtują „Czas” gdy sprawozdają na jego szpalach głębokie westchnienie polityczne, że

trzeba głęboko ubolewać nad krótkowidzstwem i ciasnotą twórców konstytucji naszej z dnia 17 marca 1921, którzy głowie państwa w Polsce odmówili faktycznie prawa odwołania się do opinii przez rozwiązywanie sejmu i senatu.

A więc — proszę państwa! — liczymy: Ch. N. — monarchizm i jeden okręg wyborczy; Wyzwolenie — zniesienie senatu, referendum przy obiorze prezydenta; Ch. Dem. — prawo prezydenta do rozwiązywania sejmu; Z. L. N. — przepołowienie sejmu, likwidacja proporcjonalności. I t. d., i t. d.

Varietas delectat... Brak pieniędzy zdehumorował ludzi! Podatki, eksmisje, brak pracy, kryzys, genewskie nestrmasze, trudności wywozu zboża, hamulec w reformie rolnej, drogie paszporty zagraniczne; siła złego na biedną demokrację! Więc w tyraljery! i każdy na własną rękę wali w ustrój...

Skonsolidować, usystematyzować „urozumić” i „ulogicznić” trzeba ten owczy pęd do... legalnych przewrotów! Bo nie reforma, tylko deformacja może grozić...

A — mol.

LIST Z GENEWY

„Machtprobe” się nie udała...

(Koresp. wł. „Głosu Codzien.”)

Genewa, 20 marca.

„Machtprobe” Niemcom się nie uda — pisaliśmy pięć dni temu. Dziś możemy już użyć czasu przeszłego, bo istotnie

„próba siły” się nie udała.

Niemcy nie weszły do Ligi Narodów jako triumfatorzy. Odjechali do Berlina otrzymawszy tu lekcję skromności.

Ale spotkanie genewskie nie było niepotrzebną stratą czasu. Wczoraj ukonstytuowana została

specjalna komisja,

w skład której, wejdą przedstawiciele 15 państw. Będą w niej reprezentowane wszystkie państwa, należące do Rady Ligi. Z drugiej wchodzi do komisji przedstawiciele: Polski Chin i Szwajcarii. Wreszcie wejdą także do Komisji

delegaci Argentyny.

która od roku 1920 czynnego udziału w pracach Ligi nie bierze ale płaci składki, oraz Niemiec, które jeszcze nie są członkiem Ligi.

Komisja zbierze się w Genewie dnia 10 maja r. b. Komisja rozpatrzy w całej rozciągłości problem składu Rady Ligi, a głównie ilość jej członków i sposób ich wybierania. Komisja zbada wszystkie kandydatury już zgłoszone, oraz weźmie pod

uwagę warunki geograficzne, które niejednokrotnie już znalazły poparcie w uchwałach Zgromadzenia. Komisja przedłoży w swym raporcie

całkowity plan rozbudowy czy rekonstrukcji Rady. W razie gdyby nie osiągnięto jednomyślności — przedłożone zostaną raporty większości i mniejszości.

Czy jednomyślność zostanie osiągnięta? Prawdopodobnie przedstawiciele Niemiec, Szwajcarii i Szwajcarii w dalszym ciągu będą się sprzeciwiali wszelkiej rozbudowie,

poza przyznaniem miejsca stałego Niemcom.

Hiszpanja, Brazylja i Polska w dalszym ciągu będą podtrzymywały swe żądania miejsca stałego; to samo i Chiny. Francja i Włochy popierać będą postulat

ty Hiszpanji i Polski. W. Brytania i Belgia z rezerwą zapewne odnosić się będą i nadal do wszelkich żądań miejsc stałych. Słowem debaty Komisji zapowia dają się ciekawie.

Gdyby jej członkowie wolni byli od pasyj politycznych i gdyby chcieli myśleć logicznie, przyjęliby plan taki:

Rada Ligi będzie liczyła 14 członków, 7 stałych i 7 niestałych.

Pogrom komunistów w Polsce

Likwidacja kilku okręgowych organizacji komuny na prowincji

Aresztowanie około 100 przywódców komunizmu

Po rozbiciu centralnych władz komunistycznej partii w Polsce na gruncie Warszawy wykryciu konspiracyjnej drużyny politycznej, policja w poszczególnych województwach przystąpiła do ofensywnej antykomunistycznej akcji.

Prawie równocześnie uderzono na

najbliższe ośrodki komunistycznej organizacji na prowincji

— a szczególnie na Kresach Wschodnich i na Górnym Śląsku.

W Łucku aresztowano podczas obrad Komitetu cały zarząd w liczbie 10 członków.

W ręce władz policyjnych wpadły oryginalne korespondencje z sowiecką partią ukraińską i autonomicznymi komitetami komuny ukraińskiej na Wołyniu.

Rejonowy komitet komunistycznej partii Zachodniej Ukrainy znajdował się w Łucku. Współdziałał on ściśle z charakterystycznymi ukraińcami. Między aresztowanymi znajdowało się dwóch emisariuszy bolszewickich.

Pozatem zlikwidowano gniazda komuny

w Kowlu, Chodorowie i Dubnie.

Ogółem aresztowano na Wołyniu 30 członków okręgowego komitetu K. P. P., rejonowego komitetu Zachodniej Ukrainy i kilku żydowskich jacejek.

Nie lepszy los spotkał członków

okręgowego komitetu na Polesiu

w Brześciu kilkunastu wybitnych działaczy komuny Białorusi Zachodniej, stanie w najbliższym czasie przed sądem; obfity materiał dowodowy znalazł się w rękach władz bezpieczeństwa.

Prawie równocześnie śląska policja polityczna rozbiła silną organizację komunizmu na Górnym Śląsku. W Królewskiej Hucie

aresztowano około 15 osób — oraz zlikwidowano okręgowy komitet K. P. P. Górnego Śląska.

Niezależnie od tego, wykryto organizację dzielnicową komunistycznej partii, współpracującą z komunistami niemieckimi.

Jako równoległa akcja ofensywy władz bezpieczeństwa w bieżącym tygodniu było

rozgromienie ośrodka komuny w Łodzi.

Przy likwidowaniu okręgowego komitetu łódzkiego, wyszły na jaw pewne

kompromitujące Sowietów szczegóły.

Znaleziono listy pochodzące od oficjalnych czynników rządowych sowieckich.

Olbrzymie masy materiałów agitacyjnych, programy akcji i literatura komunistyczna oraz

całe archiwa organizacji komunistycznych

— wszystko to jest w rękach władz śledczych.

Teatr w Żyrardowie

„Hajduczek”, komedia w 4 aktach z powieści H. Sienkiewicza „Pan Wołodyjowski”.

(Korespondencja wł. „Głosu Codz.”)

Obawialiśmy się poważnie, że „Hajduczek” w przeróbce scenicznej wypadnie blado i nie da publiczności tego zadowolenia, jakie ta ostatnia odniosłaby przy czytaniu tej wspaniałej powieści.

„Hajduczek” wystawiony przez Tow. „Echo” w dniu 14 marca, otrzymał tylko dobrego reżysera w osobie p. St. Ordegi. Natomiast sztukę obsadzono niewłaściwie, a ilość prób była stanowczo za mała.

Byłbym pochlebcą, gdybym powiedział, że wszystko wypadło bez zarzutu, że wszyscy opowiadali pamięciowo rolę.

P. L. Staniewski, jako Zagłoba, był ucharakteryzowany znakomicie. W grze tego sympatycznego artysty było parę niedociągnięć; nie dziw — otrzymał on swą poważną rolę na trzy dni przed przedstawieniem.

Tytułową rolę „Hajduczka” odegrała p. Polkowska. Dobra w chwilach pełnych ekspresji, wpadała niekiedy w szarżę, chwilami mówiła zbyt prędko, nie szanując wdzięku słowa.

P. St. Ordega dał dobrą, jednolitą kreację pana Wołodyjowskiego.

Doskonałym i robiącym dobre wrażenie umiarem, prostotą gestu i wyrazem był p. J. Bedelek (Kettling), nie szukający żadnych wymyślnych efektów i w tem w swej istocie żywy. Może chwila mi trochę niepotrzebnie cieniował głębsze psychologiczne tło swej komedijowej postaci.

Slicznie zagrała Kysię młodzieńką debiutantka, p. T. Mathiasówna. Uroczą artystką trafiła nie wydobyła z roli Krystyny jej dominujący rys: inteligencję.

P. J. Adamska grała Makowicką — poprawnie. Artystka ma wprawdzie głos donośny i wyraźny lecz niezbyt czysty.

Pan Nowowiejski w interpretacji p. Cz. Kwiatkowskiego był — błąd.

Przedstawienie naogół było ciekawe, warte zobaczenia, ale pomimo to pozostało nieco chłodnym.

Dekoracje skromne, chociaż gustowne.

Jeszcze parę uwag (najbardziej). — Artyści prawie wszyscy z małymi wyjątkami mówią za cicho i w dalszych miejscach nie słychać ich, zwłaszcza pań. Proszono recenzenta o udzielenie tej wiadomości zespołowi. I inna sprawa: punktualność. W niedzielę zaczęło się przedstawienie z 70 min. opóźnieniem, przed dwoma tygodniami z 50 minutowym.

Dochód — na biedne dzieci miejscowych szkół powszechnych.

K. Kg.

Odwolanie obowiazujące p. E. Jachimskiego

Na skutek orzeczenia Sądu Honorowego, spowodowanego zatargiem moim z panem Bolesławem Saltzem, solidaryzując się najzupełniej z tem orzeczeniem, niniejszem w najoficjalniejszej formie przepraszam Pana Bolesława Saltza za mój udział z redakcji artykułu „Prawda o panowie w Grodzisku”, odbitka ze „Sprawy Robotniczej” przynajmniej niewłaściwość mojego udziału w redakcji rzeczony artykułu.

E. Jachimski.

Grodzisk, 23.III—1926 r.

Grożne pomruki coraz to w innym miejscu

Bezrobotni w Grodzisku wołają o pracę! Co na to Rząd?

W dniu 23 marca bezrobotni m. Grodziska

demonstrowali przed starostwem,

żądając uruchomienia robót publicznych. Starosta przyjął wyłonioną przez pozostających bez pracy delegację i oświadczył, że uruchomienie robót

uzależnione jest od subsydjum rządowego,

które w najbliższych dniach ma być starostwu wypłacone. Delegacja bezrobotnych oświadczyła, że cierpliwość ich jest wyczerpana i, o ile powiatowy związek komunalny nie uruchomi robót, nie odpowiadają oni za następstwa.

Jaki jest stan zasiewów?

Żyto i pszeniczka — nieco gorzej

Stan zasiewów żyta i pszenicy uległ w lutym lekkiemu pogorszeniu. Gdy w styczniu stan ten wyrażał się stopniem 3.3 (nieco lepiej, niż przeciętny), to w lutym już tylko — 3.2. Dla żyta najlepszy stan zasiewów był w województwie wołyńskim — 3.6, z kolei w poznańskim — 3.4, w łódzkim, w kieleckim, lubelskim, poleskim,

tarnopolskim — 3.3 i t. d.; najgorszy był stan w województwie wileńskim — 2.6. Zasiewy pszenicy najlepiej przedstawiały się również w województwie wołyńskim — 3.5, z kolei w poznańskim, lwowskim i tarnopolskim — po 3.3 i t. d.; najgorzej — w województwie nowogrodzkim — 2.9 i wileńskim 2.7.

Z muzyki

FILHARMONJA.

Południowe koncerty niedzielne w Filharmonii ściągają zawsze tłumy słuchaczy. I słusznie, każdy bowiem program posiada jakąś myśl przewodnią w układzie, dając duchowy obraz kompozytora w jego najnamacniejszych utworach.

Ostatni koncert był poświęcony Griegowi. W oczach dzisiejszych nowatorów muzycznych Grieg traci już nieco myślnik i ucho „szanującego” się muzyka wiednie poprostu przy słuchaniu jego zbyt już „nieskomplikowanych” inwencji.

Całe szczęście, że uszy szerokiego ogółu są jeszcze skonstruowane na starą modłę, chłonąc z całą rozkoszą melodyje, wysnute z duszy skandynawskiego mistrza i do dusz trafiające.

Orkiestra, prowadzona przez p. Ozimińskiego, odegrała z precyzją obie suity „Peer Gynt”, zaś p. Robowska z właściwym jej subtelnej pianistce wyrazem odtworzyła szereg ślicznych obrazków, ujętych w stylowe, staroświeckie ramy cyklu „Z czasów Holberga”.

Uzupełnieniem programu był śpiew p. H. Koszutskiej. Utalentowana ta artystka, rozporządzająca dźwięcznym o rozległej skali i dobrze wyrównanym sopranem, odpowiadała przy świetnym akompaniamencie prof. Ursteina, szereg znanych, lecz bynajmniej jeszcze nie osłuchanych pieśni Griega, z których pieśń: „Ja Kocham Cię”, nie tylko ze względu na zbliżającą się wiosnę, musiała powtórzyć.

Ign. Koss.

Zamówienia sowieckie w Polsce

Dobrze poinformowane źródła podają wiadomość, że władze sowieckie

zamówią niedługo w szeregu fabryk polskich wielkie transporty obuwia i gotowych ubrań.

Okazuje się że przy obecnej sytuacji

ceny w Polsce kalkulują się o wiele lepiej

niż w innych krajach.

Z BOISK SPORTOWYCH.

Zarząd Związku Dziennikarzy i Publicystów Sportowych w Warszawie przyjął na swoim ostatnim posiedzeniu nowych członków do związku a mianowicie: pp. Jerzego Grabowskiego, Tadeusza Grabowskiego i p. Majchra, redaktora Sportu Wodnego, oraz nadzwyczajnego członka p. Kralla.

Przy tej sposobności, — ponieważ nie zrobiliśmy tego dotychczas — zaznaczamy, że działalność naszego Zw. Dziennikarzy sportowych jest, ze względu na „ubozuchny”, jak dotychczas stan naszego sportu — bardzo pożyteczną i zasługuje na rzetelną pomoc i poparcie wszystkich tych, którzy doceniają rolę życia sportowego w Polsce.

W „tycy” tem w tej chwili nie dzieje się — niestety nic — wobec czego zajmijmy się dzisiaj, zresztą wyjątkowo — sportem zagranicznym.

Zaczniemy od Anglii, kolebki sportu.

Międzynarodowy mecz piłki nożnej Anglia — Walja dał wynik 2 : 1 dla Anglii.

Półfinały o puchar szkocki dały wyniki: Certic — Aberdeen 2 : 1, St. Mirren — Glasgow Rangers (zeszłoroczny mistrz) 1 : 0. Faworytem jest prowadzący obecnie w mistrzostwie Celtic.

Obecnie opinia sportowa Anglii zainteresowana jest tradycyjnymi regatami klasycznych ósemek między dru-

żynami Oxford — Cambridge. Ogólnym faworytem jest osada Oxfordu, która na ostatnim treningu osiągnęła czas o 38 sek. lepszy od dotychczasowego rekordu.

Międzypaństwowy mecz piłkarski Włochy — Irlandja zakończył się niespodziewanie łatwym zwycięstwem włochów 3 : 0.

I wreszcie, na zakończenie wiadomości zagranicznych nadmienimy, że mistrzostwo Europy w rugby zdobyła ostatecznie Szkocja po zwycięstwie nad Anglią 17 : 9. Drugie miejsce zajęła Irlandja, trzecie Anglia, a o czwar-te miejsce spotkają się dn. 5.IV w Paryżu Francja i Walja.

WALKI ZAPASNICZE W CYRKU WARSZAWSKIM

Wyniki walk wczorajszych są następujące:

- 1) Stekker — Kawan bez rezultatu.
- 2) Pinecki zwycięża Karscha w 36 minut.
- 3) Lobmeyer — Gruenberga w 2 m.
- 4) Grüneisen Barottiego w 14 min.

DZISIAJ WALCZA:

- 1) Kawan — Karsch;
- 2) Lobmeyer — Barotti;
- 3) Grüneisen — Gruenberg;
- 4) Pinecki — Wildman;
- 5) Garkowienko — Thomson.

16.897

Stan bezrobocia w Warszawie

Według danych Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Warszawie w okresie od 15 do 20 marca włącznie ogólna liczba bezrobotnych w stolicy wynosiła 17.600, w tej liczbie pracowników umysłowych było 3350; w porównaniu z poprzednim okresem tygodniowym ogólna liczba pozostających bez pracy nie uległa zmianie.

W okresie sprawozdawczym wysłano jako kandydatów do

pracy 349 osób, w tej liczbie pracowników umysłowych 51. Otrzymało pracę 151 osób, w tej liczbie pracowników umysłowych 13. Wolnych miejsc pozostało 182, w tej liczbie dla pracowników umysłowych 51. Poszukujących pracy pozostało w ewidencji Urzędu 16.897 (13.056 mężczyzn i 3.841 kobiet) w tej liczbie pracowników umysłowych 3.258.

Ceny bydła w Polsce

Wahają się, zależnie od miejsca Naogół zaś — zwyżkują

Rozpiętość cen artykułów rolnych w zależności od miejsca sprzedaży jest u nas bardzo duża. Dotyczy to również inwentarza żywego. Przeciętna cena konia roboczego — wynosi (w lutym) — 223 zł., w styczniu 216 zł., ale faktycznie waha się od 177 do 280 zł. Najtańsze są konie w województwach: krakowskim — 177 zł., w kieleckim — 194 zł., lwowskim — 194 zł., tarnopolskim — 198 zł., stanisławowskim — 199 zł., wołyńskim — 216 zł., łódzkim — 218 i t. d., natomiast najdroższe w województwach: śląskim — 280 zł., pomorskim — 249 zł.,

nowogrodzkim — 247, warszawskim — 242, poleskim — 241 i t. d. Przeciętna cena krowy dojrzej wynosi (w lutym) 232 zł. (w styczniu — 226 zł.), lecz granice wahań są bardzo znaczne — 175 do 309 zł. Najniższe ceny są w województwach: wileńskim — 175, poleskim — 188, wołyńskim — 194, białostockim — 198, nowogrodzkim — 200, krakowskim — 231 zł. i t. d., natomiast najwyższe ceny są w województwach: śląskim — 309 zł., łódzkim — 257, warszawskim — 255, stanisławowskim — 252, kieleckim — 251.

Kompromitacja min. oświaty p. St. Grabskiego

W dniu 26 lutego br. odbyła się rozprawa sądowa w Najwyższym Trybunale Administracyjnym, na której zapadł wyrok, uchylający decyzję Min. W. R. i O. P. w sprawach zasadniczego znaczenia dla nauczycielstwa. Otóż według ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r. o szczeblu i grupie uposażenia nauczyciela decyduje ilość zaliczonych trzyletnich, wobec czego wszyscy ci nauczyciele mają prawo otrzymać odpowiadający szczebel w grupie VIII. Ministerstwo W. R. i O. P. stało na innym stanowisku i wymierzyło wszystkim tym nauczycielom uposażenie o kilka szczebli niższe niż im prawie przysługiwało.

W mieniu szeregu pokrzywdzonych wystąpił Zarząd Główny Zw. Naucz. Szkół Powszech-

nych i zaskarżył ministerstwo oświaty w Najwyższym Trybunale. Po kilkugodzinnej rozprawie w dniu 26 lutego br. zapadł wyrok, **uchylający decyzję Ministerstwa W. R. i O. P., jako niezgodny z ustawą.**

Fakt ten notujemy jako dowód ustawicznego gwałcenia ustaw sejmowych przez ministerstwo oświaty i byłby czas, aby w obecnym czasie rekonstrukcji rządu nastąpiła zmiana osoby ministra oświaty, który bezustannie krzywdzi ogół nauczycielstwa. Nie wiadomo, jakie konsekwencje wynikną z powyższego faktu, gdy wszyscy pokrzywdzeni nauczyciele zwrócą się na drogę sądową.

I pocóż ta kompromitacja rządu pana ministrze?

Wiec Ch. N. w Dworze Artusa.

Jaskółki przedwborcze zaczynają się już pojawiać na obszarach naszej Rzeczypospolitej, przyleciały także chwilowo do Torunia.

Korzystając z trudnego położenia, w jakim znajduje się nasze państwo, kalkulując na niezadowolone i nędzne, kapitalistyczne stronnictwa poczynają mgłą już wodę opinii publicznej mącić jeszcze bardziej, aby z niej wyłowić przy nadchodzących wyborach złote ryby dla siebie.

Przed stanęło przed zebranymi słuchaczami w „Dworze Artusa” w ubiegły poniedziałek kilku mówców, liderów intelektualnych chrześcijańskich obserwatorów. Miał pierwszy referować pos. Michalski, lecz zatrzymany w Warszawie ustąpił pierwszeństwo posł. Zółtowskiemu. Prelegent wykrzesał z archiwów hrabiowskiego ducha i z hrabiowskim splendorem skrytykował dotychczasowe doktryny ekonomiczne, które rządzą Polską. A ponieważ zdaniem mówcy, przywiodły one Polskę do obecnego stanu, więc nazwał je wszystkie **socjalistycznymi**, zwłaszcza, gdy chodzi o tak zw. ustawodawstwo socjalne, o zubożenie w zakresie opieki społecznej i ochrony pracy. Teraz nadszedł czas, aby „uczynić w prawo zwrot i marsz ku systemom ekonomicznym „prawicowym” (sic!) jako tym, które stanowią zbawiają Polskę z jej trosk obecnymi. — Szkoda, że p. pos. Zółtowski nie wyłożył bardziej szczegółowo swej „prawicowej” doktryny ekonomicznej, chociaż łatwo się domyśleć, jak ją sobie przedstawia.

Drugim prelegentem był p. pos. Stroński. Omówił w tym samym duchu co jego przed-

mówca przyczyny obecnego kryzysu ekonomicznego, uczyniłszy platoniczny gest pod adresem obecnych na sali pracowników państwowych — bo za to, co się mówi w Toruniu, nie odpowiada się przy głosowaniu w Sejmie! — oświecił mówca znaczenie dla nas traktatów w Locarno i położenia, w jakim znaleźliśmy się w Genewie. Na takie oświetlenie tych kwestyj godzimy się w zupełności, bo tak „ducha z Locarno” musi rozumieć każdy rozsądny obywatel Polski.

Ciekawe było natomiast zakończenie referatu, które miało charakter maskowanej propagandy monarchizmu. P. pos. Stroński dał sprytną receptę propagandy, powodując się na monarchiczne tradycje z pierwszej Rzeczypospolitej („Rzeczpospolita” z królem!) i radząc odczekać, aż się szerokie warstwy oswoją z „królem” i dopiero wtedy należy pokusić się o inronizację.

Ostatnim mówcą był p. pos. Ossowski, który piorunował na Kasy Chorych itp. ubezpieczenia robotnika.

Wiec poniedziałkowy dał niedwuznaczny przedsmak tego, co t. zw. „prawicowy” system gospodarczy gotuje ludziom pracy, zdradził wyraźnie, z jakim programem prawica idzie na nas, w tem przekonaniu, że może drogą frazeologii i dowcipnej dyalektyki uda się jej powtórnie o-mamić szerokie koła naszego społeczeństwa, sięgnąć po walne zwycięstwo przy nadchodzących wyborach i ująć rządy w swe zachłanne ręce. Na szczęście, listopad 1922 nie powtórzy się i sami prelegenci o tem dobrze wiedzą.

Sk.

Zarząd Okręgu I. Nadwiślańskiego Kół Śpiewaczych komunikuje:

W myśli uchwały delegatów tegoroczny zjazd Kół śpiewaczych odbędzie się dnia 13 czerwca br. w Chelmży.

Celem przygotowania przedwstępnych prac prosimy wszystkie koła śpiewacze o nadesłanie następujących danych:

- 1) Imię i nazwisko oraz adres prezesa i dyrygenta koła;
- 2) Jakiego rodzaju chór (męski, żeński, mieszany).
- 3) Jakie pieśni konkursowe przygotowuje koło na zjazd (podać tytuł pieśni i kompozytora — najwyżej 2, a to na chór męski i chór mieszany).
- 4) Ilu uczestników przybędzie na zjazd i z jakim chórem, czy żąda koło kwatery.

Zawiadamia się, że na zjeździe będą śpiewane wspólne pieśni:

„Dwie dole” chór męski Mazyńskiego; „Kosiarz” (chór męski) Galla; „Postój piękna gołębiczko” (chór mieszany) Moniuszki; „Psalm” (chór miesz.) Górniki. Partytury do ogólnych pieśni oraz nuty na poszczególne głosy należy zamawiać u dyrygenta p. Marcinkowskiego w Toruniu — Starosto Powiatowe pokój 12, o ile możliwości do dnia 15 kwietnia, gdyż takowe muszą być wykonane, a następnie wysłać się je zamawiającym kołom za zwrotem kosztów.

Koła biorące udział w popisach muszą również brać udział w ogólnych chórach. Zarazem zawiadamia się, że na walnym zebraniu delegatów zapadła uchwała, ażeby przy występach konkursowych chórów tutejsze-

go okręgu na tegorocznym zjeździe podzielić je na 2 klasy, a to: a) chóry silniejsze; b) chóry słabsze.

W obu klasach będzie wyznaczona pewna ilość nagród, a każde koło ma się oświadczyć, w której klasie staje do konkursu, prócz tego przeznaczono po jednej nagrodzie wędrowniej dla obu klas.

Oplata do okręgu wynosi 50 gr. rocznie od członka. Koło, które zalega ze składkami do okręgu za rok bieżący, nie może brać udziału w popisach w myśl zapadłej uchwały delegatów. Koła, które finansowo podpadło po stwierdzeniu tego przez Zarząd

okręgowy może być zwolnione od składek. Składki należy przesyłać na ręce p. skarbnika Osowskiego (Toruń, Kasa główna).

Równocześnie przypomina się, że wysłane kwestionariusze do sprawozdania za rok ubiegły należy z krótkim zarysem działalności Tow. wypełnić i w 2 egzemplarzach przesłać do Okręgu. — Wszelkie pisma należy kierować na ręce sekretarza p. Teofila Chęcińskiego (Toruń-Mokre, Podgórna 33)

Za Zarząd Okr. I. Nadwiślańsk.:

J. Ratajski, prezes

T. Chęciński, sekretarz.

Ojcom m. Torunia pod rozwagę.

Nowa Rada miejska już od trzech miesięcy pełni swoje obowiązki ustawodawców miasta i w różnych sprawach miała już możność wypowiedzenia swego zdania. Jest rzeczą jasną, że gospodarka miasta może być dobrą tylko wtenczas o ile Magistrat jest pełen inicjatywy. Wprawdzie każdy radny ma prawo wносить wnioski w sprawach, które jego zdaniem należy załatwiać. To jednak nie obala pierwotnego naszego twierdzenia, że od sprawności członków Magistratu zależy dobra gospodarka miasta, wychodząca na korzyść obywateli.

Toruń, jako stolica województwa do tej pory nie może się poszczycić tą sprawnością i inicjatywą w gospodarce miejskiej. Już sam fakt że na stanowisko prezydenta miasta p. Bolt jest piątym z kolei prezydentem świadczy o tem, że władze miejskie są jeszcze stale w fazie organizacji. Śp. Jankowski był drugim polskim wiceprezydentem miasta. Radca budowlany p. Ulatowski jest już także piątym z kolei naczelnikiem tego wydziału. Nawet na stanowisku naczelnika wydziału opieki społecznej p. Janowski objął urząd ten po śmierci śp. Cyryla Danielewskiego.

Tyle co do płatnych członków Magistratu względnie naczelników wydziałów.

Jeżeli się przypatrzymy bliżej działalności honorowych członków Magistratu, to nie możemy z spokojnem sumieniem powiedzieć, że wszyscy panowie radcy z pożytkiem dla miasta zajmują statutem przewidziane stanowiska członków Magistratu. Są pomiędzy honorowymi członkami Magistratu tacy p.p. radcy, którzy przez cały rok raz lub dwa razy są łaskawi przybyć na posiedzenie Magistratu, które odbywa się regularnie co tydzień w czwartek. Są także tacy, którzy na posiedzenia Magistratu przychodzą po to, aby podczas obrad przeczytać sobie gazety. Kilku panów radców nie ma też żadnego decernatu a tem samem zupełnie zasługują na tytuł „honorowego” członka Magistratu.

Skutek tej „wydatnej” współpracy jest taki, że np. prezydent miasta p. Bolt jest naczelnikiem kilku wydziałów. Jest bowiem naczelnikiem wydziału bezpieczeństwa publicznego, wydziału personalnego, wydziału leśnego i wydziału zdrowia. Według tego winien p. Bolt być z zawodu leśniczym i lekarzem. Lecz oprócz tego musi być głową miasta (a więc powinien być zawodowym Logikiem i Psychologiem — przypisek zecera), wiedzieć o każdej sprawie, myśleć o różnych projektach na przyszłość, reprezentować miasto i t. d. Każdy obywatel miasta przyzna nam chyba rację, że są to zbyt wygórowane wymaga-

ubezpieczenia wypłaca się na podstawie ustaw a ustawy najlepiej znają prawnicy - adwokaci Pan radca Piskorski jest naczelnikiem rzeźni miejskiej i wydziału czyszczenia ulic.

Co do ostatniego to nie mamy żadnych zastrzeżeń, lecz rzeźnię miejską powinien administrować energiczny a przedewszystkiem trzeźwy przedsiębiorca.

Miasto będzie prawdopodobnie wyłącznym właścicielem gazowni i elektrowni. Będzie trzeba do kierowania tego zakładu także wyznaczyć jednego z p. p. radców.

Rada miejska będzie na jednym z najbliższych swych zebrań rozpatrywać sprawę rozpisanie konkursu na stanowisko wiceprezydenta miasta. Możeby przy tej sposobności ojcowie miasta rozpatrzyć sprawę całkowitego kształtu gospodarki miejskiej. Jesteśmy przekonani, że dla miasta z pożytkiem będzie jeżeli lekarzowi poleci się kierownictwo wydz. zdrowia, leśniczemu gospodarce w lasach, syndykowi opracowanie spraw prawnych, kierownictwo zakładów miejskich energicznemu przedsiębiorcy lub kupcowi.

Statut miejski daje Radzie miejskiej możność wyboru jeszcze trzech honorowych radców miejskich z czego Rada powinna skorzystać.

Obecnie mamy 10 honorowych radców a możemy w myśl statutu mieć 13. O ile liczbę tę uważamy za wysoką, to należy dążyć do tego, ażeby p. p. radcy, którzy nie mają czasu przychodzić na zebrania Magistratu i Rady miejskiej złożyli swe mandaty i zrobili miejsce innym.

—o—

Kto będzie dyrektorem Gazowni i Elektrowni w Toruniu?

Jak wiadomo, po ustąpieniu p. Dalbora z stanowiska dyrektora elektrowni i gazowni w Toruniu, korporacje miejskie wspólnie z zarządem przymusowym tych zakładów p. inż. Celichowskim rozpięły konkurs na to stanowisko. Termin składania zgłoszeń minął w sobotę dnia 20 bm. Zgłoszeń wpłynęło bardzo wiele. Pomiędzy zgłoszeniami jest spory procent kandydatów z Pomorza i Poznańskiego. Ko-

misja wybrana przez Radę miejską i Magistrat celem rozpatrzenia podań kandydatów odbędzie swe posiedzenie w piątek dnia 26 b. m.

Praca Komisji będzie nietatwa ażeby znaleźć odpowiedniego kandydata do kierowania dwoma tak ważnymi zakładami, jakimi są Gazownia i Elektrownia wraz z ruchem tramwajowym w Toruniu.

Wniosek

posła J. Brzezińskiego i koleg. z Klubu N. P. R. w sprawie likwidacji i przeniesienia Zakładów Wojskowych z b. Dz. Pr. do innych dzielnic.

Od dłuższego czasu zaniepokojeni są pracownicy powyżej zaznaczonych zakładów o swój los cytując częste rozporządzenia o likwidacji różnych zakładów.

Najnowszy objaw takiego niezadowolenia dało pismo Szefa Administracji z dnia 19 lutego 1926 r. l. dz. 4169-26 dotyczące likwidacji Urzędu Mundurowego w Poznaniu, który ma być z końcem drugiego kwartału zlikwidowany, przez co 500 pracowników będzie pozbawionych egzystencji.

Urząd Mundurowy w Poznaniu zorganizowany jest według najnowszej techniki i służyć może, jako wzór na całą Polskę. Taki sam los spotyka obecnie również Wytwornię Taborów, w której nietylko wozy, ale prawie wszelkie prace wchodzące w zakres wojskowości wykonywane być mogą, gdzie istnieje słusznia, stolarnia, siodlarnia, kuźnia, szrotkarnia, kołodziejka, powroziarnia, wszystko najnowsze zarządzenia.

Nietylko w Poznaniu likwiduje się zakłady wojskowe ale ten sam los spotyka pewną wytwornię w Bydgoszczy i na Pomorzu. A wieści głoszą, że analogiczne zakłady administracja wojskowa organizuje gdzieindziej — wskutek czego powstaje wielkie rozgorzenie pomiędzy ludnością, która nie może zrozumieć takiego traktowania przez Rząd dzielnic wschodnich.

Wobec powyższego podpisani wnoszą:

Wysoki Sejm uchwalić raczy: Sejm wzywa Rząd do wstrzymania wszelkich likwidacji poszczególnych zakładów wojskowych w dzielnicach zachodnich (D. O. K. VII i VIII) i przedłożenia Sejmowi w 3 tygodniach ewidencji urzędników i ich stosunku do pracowników w Zakładach Wojskowych.

Warszawa, 22 marca 1926 r.
Wnioskodawca.

Wezwanie!

CO ROBI PRAWDZIWI PRZYJACIEL NASZEGO PISMA? Płaci regularnie abonament! Ogłasza się tylko u nas! Przy zakupach powołuje się na nasze ogłoszenia! Jeżeli mieszka na prowincji — pisuje korespondencje!

Toruńska Policja Polityczna wykryła szajkę szpiegowską grasującą w Toruniu, Tczewie i Gdańsku.

Śledzenie za szajką szpiegowską. — Toruń, Tczew i Gdańsk terenem działania szajki. — Aresztowanie herszta i współników. Zuany w Toruniu porucznik-defraudant również aresztowany.
Toruńska Policja Polityczna od dłuższego czasu zajęta była prowadzeniem dochodzeń zmierzających do ujęcia wielkiej szajki szpiegowskiej, operującej na terenie Tczewa, Torunia i Gdańska. Dnia 22 bm. toruńska Pol. Polit. w porozumieniu z policją warszawską przystąpiła do zlikwidowania szajki tej, mającej swą stałą siedzibę w Warszawie. Szajka składała się z kilku żydów. Przeprowadzono cały szereg rewizji oraz aresztowań w Warszawie, rezultatem których było oddanie w ręce sądu herszta szajki szpiegowskiej niejakiego Leonarda Blankiera, znanego

na bruku toruńskim, tczewskim i gdańskim; dalej aresztowano niejakiego Klajmanna i jego żonę, niejakiego Hamburgiera i Edelsteina oraz kilku dezertorów i osób podejrzanych, którzy ukrywali się w wspomnianych żydów.

Między innymi znaleziono cały szereg notatek podejrzanych i fałszywych paszportów.

U Blankiera ukrywał się również znany z Torunia porucznik Kotwański (defraudant), który oddał się w ręce Policji i udzielił bardzo cennych informacji, odnoszących się do wspomnianej szajki.

Z wycieczek po Grudziądzu.

Pod tym tytułem czytamy w Nr. 68 „Głosu Pomorskiego” z dnia 24 b. m. artykuł, który w całości poniżej podajemy dlatego, ażeby prezydenci i burmistrzowie jak również p. p. radcy innych miast mogli sobie wziąć za wzór miasto Grudziądz i bardzo ruchliwego prezydenta, jakim jest p. Włodek i starali się także w swoich miastach ożywić ruch budowlany i inne prace w mieście, które zlikwidowałyby bezrobocie a miastu przyniosłyby pożytek.

Posłuchajmy co pisze reaktor „Głosu Pomorskiego” o zabiegach gospodarzy miasta Grudziądza.

Dzięki uprzejmości p. prezydenta Włodka, przedstawiciele pism miejscowych, mieli sposobność dokładnego i naoczno zapoznania się z obecnymi pracami budowlanymi w Grudziądzu, jak i nie mniej z istotnym stanem bezrobocia.

W tym też celu udano się wczoraj popołudniu na małą przejażdżkę po mieście. W wytwornej limuzynie znaleźli się: prez. Włodek, inż. Stołowski, red. Stanach z „Gońca Nadwiślańskiego”, red. Zagierski z „Gazety Grudziądzkiej” i red. Kunert z „Głosu Pomorskiego”.

Przedewszystkiem zwiedzono budowlę domu dla urzędników przy ulicy Dworcowej.

Dom przedstawia się bardzo okazale. Na dole są 3 sklepy, 2 z nich mają mieszkania obok, trzecie na górze; cały dom posiada 9 mieszkań po 3 pokoje, z łazienką, kuchnią i spiżarnią każde. Oczywiście na dole są piwnice, na górze strych. Prócz tego na poddaszu znajduje się 2 pokojowe mieszkanie stróża.

Budowa — która postępuje w szybkim tempie — będzie całkowicie ukończona na 1-go lipca. Dom będzie należał do jednych z najpiękniejszych w mieście, przedewszystkiem ma doskonałe położenie. Większość mieszkań wychodzi na południe, inne na zachód. Ponieważ mury były gotowe już w jesieni, a więc przez całą zimę zdolały przeschnąć, to też bez obawy będzie można zaraz po ukończeniu w kamienicy zamieszkać.

Daleko wspanialej przedstawiać się będą domy robotnicze — przy ul. Chelmińskiej, względnie Kalinkowej i nowo budującego się przedłużenia ulicy Bydgoskiej. Zastosowano tutaj ten system, który jest obecnie zagranicą w modzie, a mianowicie każdy dom posiadać będzie wcale spory ogródek, a wszystkie trzy razem jedno wielkie, wspólne podwórko.

Domów jest trzy. Każdy ma 16 oddzielnych mieszkań po 3 pokoje. Strych, piwnice i wspólne łazienki natryskowe znajdują po mieszczeniu — w każdym domu.

Przedłużenie ulicy Bydgoskiej będzie miało jezdnię na 7 metr szerokość i po 3 metry chodniki.

Materiał do budowy obydwóch domów pochodzi wyłącznie z kraju, z wyjątkiem piecyków gazowych, które sprowadzi się z zagranicy.

Kanalizację i oświetlenie już się wprowadza. Oświetlenie będzie gazowe.

W równie szybkim tempie postępuje budowa strzelnicy przysiosie chelmińskiej. Zajmować ona będzie spory szmat ziemi. Prócz samej strzelnicy stanie tam restauracja, a w przyszłości uskuteczni się tam budowę olbrzymiej sali do zebrań, względnie zabaw.

Zniwelowanie miejsca, wymaga jeszcze bardzo długiej i mozolnej pracy. Strzelcy jednak zapewniali, że w maju, a najpóźniej na Zielone Świątki, będą już gotowi.

Oczywiście budowę przeprowadza i kosztą pokrywa narazie miasto; Bractwo Strzeleckie zwróci później wszelkie wydatki.

Plac powstawowy zamieni się niezadługo na wspaniały stadion sportowy, z dwoma boiskami do piłki nożnej, kortami tenisowymi, basenem pływackim, bieżnią oraz trybuną na 1500 osób.

Tutaj jednak, chciałbym na jedną rzecz zwrócić miastu względnie kierownictwu budowy placu sportowego, niezmiernie ważną uwagę. Otóż budowa rzeczy tak czulej i tak bardzo delikatnej, jak bieżnia lekkoatletyczna, wymaga specjalnej pieczołowitości i znajomości przedmiotu. Moim zdaniem nie wystarczy tu nawet najlepsze zalety i kwalifikacje inżynierskie. Dobrzeby było, gdyby miasto sprowadziło na kilka dni do Grudziądza inż. Christelbauera ze Lwowa, najlepszego znową w Polsce i zagranicą budowy boisk sportowych, a zwłaszcza bieżni lekkoatletycznej.

Jeśli przystępujemy już do budowy boiska, to niechże ono już będzie dobre, a mamy wszelkie dane ku temu, by stało się ono jednym z najlepszych w Polsce.

O budowie ogródka publicznego przy ulicy Ogrodowej piszemy na innym miejscu.

Gazownia otrzyma wkrótce wygląd prawdziwie europejski, gdyż dotychczas była ona — nawet dla niefachowców czy znawców — paskudną rudera.

Przedewszystkiem stare poniższe pięcie horyzontalne za-

stąpią nowe, wszędzie teraz używane systemu wertykalnego.

Ladowanie węgla lub koksu, odbywać się będzie z góry, przy pomocy wind i dźwigni.

Budowę gazowni ma w swej pieczy radca Murański; kosztą wynosząca przeszło pół miliona złotych.

Reasumując powyższe, należy z przyjemnością stwierdzić, że dzięki wyteżonej i intensywnej pracy naszego Magistratu, a zwłaszcza skutkiem energii i sił raniom prez. Włodka, ruch budowlany w Grudziądzu kwitnie daleko lepiej niżeli w innych

miastach nie tylko Pomorza ale i całej Polski.

Bezrobocie prawie że u nas nie istnieje, gdyż 65 procent bezrobotnych znalazło pracę przy wyżej wspomnianych budowliach, inni zaś — jako zabezpieczeni — pobierają zasiłki.

Urządzące tego rodzaju wycieczek dla prasy, — należy powitać z uznaniem, przynoszą one miastu i społeczeństwu daleko większe korzyści, niżeli najlepsze nawet wywiady, interwju i t. p.

J. Wł. K.

Stosunki na majątkach w powiecie kartuskim.

Wiele się mówi i czyta w naszym piśmie o stosunkach i gospodarce na majątkach, a szczególnie o tych, na których gospodarują panowie z innych dzielnic. Zniwolonny jestem także donieść o gospodarce na majątkach Chośnice i Bamernica w powiecie kartuskim. Majątki te graniczą z Niemcami i za czasów niemieckich były wzorem dla innych. Nietylko ludność folwarczna miała się dobrze, ale i pobliskie wioski gospodarze. Stosunki się zmieniły po objęciu tych majątków przez panów z innych dzielnic. Wierzyć się nie chce, by w 4 latach można majątki do takiej ruiny doprowadzić.

W Chośnicy za czasów właściciela Roba — (majątek 1200 morgów dobrej roli), pracowało dawniej 14 rodzin, obecnie 4, razem 13 ludzi. Koni jest 11, krów 7 i 10 cieląt. Od 1. kwietnia wypowiedziano i tej reszce pracę. Płoty wokoło pałacu poobalane, ogród zniszczony, a sam pałac sprzedano straży granicznej. Na majątku niema ziarna ani na deputat dla robotników, ani ściechu. Niema też snopka słomy, bo na jesień słomę wyprzedano. Robotnicy po drugiej stronie (w Prusiech) przyglądają się i mówią: „Was ist aus dem schoenen Gut Chośnica geworden?” (Co z ładnego majątku Chośnica

się stało?) Właściciel naturalnie siedzi w Warszawie, a rządzi jakiś p. Górski.

W sąsiednim majątku Bamernicy to samo. Majątek ma przeszło 2200 morgów obszaru, a zatrudnia 20 rodzin, lecz od 1 kwietnia wypowiedziano wszystkim pracę. Robotnicy za kilka miesięcy nie otrzymali zapłaty. Kazano im brać za to krowy z obory pańskiej, tak że obecnie na 2200 morgów jest 9 krów dojenych!!

I tutaj właściciel jest bardzo rzadkim gościem na majątku. To też robotnicy mówią do mnie:

— Patrz pan! Tam gospodarują Niemcy. Jest zboże i pola pełne kopców z kartoflami (naliczyłem 25) A u nas? Robotnika wyrzucą się z pracy, a majątki się niszczy!

To też robotnicy kaszubszy widząc takie postępowanie właścicieli tracą zaufanie do Polski, a szczególnie do zdolności gospodarczych naszych pp. dzieciów, którzy „w stolicach bywają”, a zaniębują swych obywateli.

Może interesowane strony zechciałyby się naocznie przekonać o stosunkach panujących w wymienionych majątkach?

Powsinoga.

Żądania robotników pomorskich. Konferencja przedstawicieli przeszło 2 000 robotników i rzemieślników.

Przeciw zamachom na Kosy Chorych. — Potrzeba nowelizacji ustawy o Funduszu Bezrobotnym. — Przeciw przeniesieniu zakładów wojskowych na inne tereny. — Nie wywozić drzewa w stanie surowym. — Budować kanał węglowy G. Śląsk — Gdańsk.

Konferencja prezesów filijnych okręgu Toruń Związku Rob. i Rzem. Zjednoczenia Zawodowców Polskiego odbyła się w dniu 21 marca pod przewodnictwem prezaa druha Przybyszewskiego. (reprezentowanych było 16 fil. i 2000 członków) Po obrorze nowego zarządu, w skład którego weszli jako prezes druh Kulbasz, wiceprezes drh. Przybyszewski i drh. Zapolski jako sekretarz. Sprawozdanie z okręgu dał sekretarz drh. Malchrowicz. Obszerny referat 2-godzinny wygłosił członek Głównego Zarządu drh. Krystek z Poznania, po bardzo rzeczowej i obszernej dyskusji uchwalono niżej podaną rezolucję.

Rezolucja.

Zebrani w dniu 21 arca prezei filij toruńskich a mianowicie robotniczej, malarzy, piekarzy, prac wojskowych, zakładów miejskich, gazowni jak i filij z okręgu Wierchostawie, Gniewkowa, Podgórze, Kowalewa, Wąbrzeźna, Chelmina, Chelmy, Brodnicy, Lidzbarka, Nowogoniasta i Lubawy Związku Rob. i Rzem. Z. Z. P. wyrażamy Głównemu Zarządowi w Poznaniu za dotychczas podjętą walkę

nego, która zatrudnia około 70 ludzi, a którą również zamierza się przenieść do innych dzielnic.

4. Ponieważ posiadziciele tartaków miasta Lidzbarka i innych miast Pomorza wywożą drzewo nietarte do Niemiec, domagamy się imieniem bezrobotnych Pomorza, ażeby Rząd unię umożliwił wywożenie drzewa w stanie surowym za granice Polski.

5. Celem uruchomienia pracy w szerszym zakresie, domagamy się od Ministerstwa robót publicznych urzeczywistnienia i rozpoczęcia budowy kanału węglowego Górny Śląsk—Gdańsk a w ten sposób zlikwiduje się bezrobocie na Pomorzu i w Poznanskiem, ponieważ dzielnice te posiadają 60% robotników niekwalifikowanych a których będzie można przy pracach tych zatrudniać.

Książki za darmo!!!

Kochany Czytelniku! Czytając powyższy tytuł pomyślisz niezawodnie: znówu jakieś wydawnictwo chce pozbyć się swych książek za kilkanaście groszy, a więc znówu zamach na kieszeń Czytelnika. Ale tym razem omyliłeś się! Gdyż w tym wypadku możesz i Ty, Czytelniku otrzymać książkę przeszło 100 stron druku zupełnie bezpłatnie. Otóż Wydawnictwo pisma naszego wyznaczyło

premje

za zjednywanie nam nowych abonentów.

Każdy stary abonent, który na II kwartał (miesiące: kwiecień, maj, czerwiec) zjedna nam jednego nowego abonenta, otrzyma

za każdego kwartalnego abonenta

po jednej książce od każdego zdobytego nam kwartalnego prenumeratora jako premje.

W ten sposób możesz Szanowny Czytelniku kilkanaście książek otrzymać zupełnie bezpłatnie. Potrzebujesz tylko pośród Twoich znajomych zaagitować za zaprenumerowaniem naszej gazety. Uzyskanie now. abonenta pośród klasy pracującej nie będzie znów tak trudno, gdyż gazeta nasza — broniąca stało interesów czy to robotnika, rzemieślnika i urzędnika, czy też stojąc w obronie lokatorów jak wogóle ludzi uciskanych, swoją treścią nakłania do popierania jej. Gazeta nasza, wychodząca 7 razy w tygodniu, jest najtańszem piśmie codziennem na Pomorzu — a więc także dla mniej zarabiających dostępna.

Jak postąpić aby otrzymać od nas premje książkowe? Jeśli uda się Tobie Szan. Czytelniku nakłonić kogoś do zaprenumerowania naszej gazety, to poproś od niego o kwit pocztowy, na którym poczta poświadczą odbiór pieniędzy na prenumeratę. Kwity wszystkich nowozdobytch prenumeratorów, łącznie z Twoim kwitem pocztowym należy nadesłać pod naszym adresem. W kilka dni później otrzymasz od nas — Szan. Czytelniku — tyle książek, ile nam zużyłeś nowych prenumeratorów kwartalnych. (Nadesłane nam kwity pocztowe dołączymy do przesyłki). —

Bardzo więc łatwa i przez każdego zrozumiała manipulacja.

Od naszych obecnych Prenumeratorów więc zależy, czy zdolają dla siebie uzyskać zupełnie bezpłatnie biblioteczkę.

Gazetę naszą można zapisywać na wszystkich urzędach pocztowych. Prenumerata pocztowa wynosi: na kwartał 7.01 zł, na miesiąc kwiecień 2,34 zł. i to

już z odnoszeniem do domu przez listonosza.

Jeśli trudno byłoby uzyskać prenumeratorem kwartalnym, to za zjednanie nam trzech abonentów miesięcznych dajemy również jedną książkę, za 6 abonentów miesięcznych dwie książki itd. za każdego trzech prenumeratorem miesięcznych jedną książkę.

Do dzieła więc! Zyskując nam nowych prenumeratorem popieracie dobrą sprawę, gdyż podnosicie siłę prasy, która broni praw ludzi pracy. Przy tej okazji uzyskać można dla siebie jako prenie ładne książki, za które w księgarni trzeba płacić drogie pieniądze.

Nie wątpimy, że inicjatywa nasza spotka się z uznaniem Szan. Prenumeratorem i że setki nowych prenumeratorem przybędą nam od 1 kwietnia. W początkach kwietnia opublikujemy (za zgodą interesowanych) nazwiska tych osób, które zdobyły nam najwięcej nowych czytelników. Pospiech konieczny, bo już tylko kilka dni dzieła nas od początku kwartału.

W dzisiejszym numerze naszego pisma znajdują Czytelnicy dwa kwity do zaprenumerowania gazety. Prosimy kwity te użyć przy pracy agitacyjnej. Ew. dalsze kwity wydaje poczta przy zamawianiu gazety.

MOWNICA PUBLICZNA

Jak „spiesznie” załatwia Wielkopolska Izba Skarbowa (Wydział Rent) w Poznaniu sprawy inwalidów, niechaj jako dowód posłuży następujący fakt:

W październiku 1925 roku stawał 75 proc. inwalida wojenny przed komisją lekarską w Toruniu. Komisja lekarska ustaliła niezdolność zarobkowania na 75 proc. już w październiku. Wypłacanie renty wstrzymano z dniem 1 grudnia 1925 r.

Od badania komisji lekarskiej do dnia dzisiejszego upłynęło blisko pół roku. Inwalida czeka a czeka. Dnia 17. marca otrzymuje zawiadomienie, że rentę ustalono dnia 17. stycznia 1926 (a więc prawie w trzy miesiące po badaniu lekarskim). Jak długo będzie jeszcze czekał na wypłacenie mu przynależnej renty??

Jestem ciekawy, w jaki sposób Izba Skarbowa wyobraża sobie życie inwalidy, który przez 4 miesiące nie otrzymuje żadnej renty, a prócz własnego kaletwa trapiiony jest chorobami członków rodziny.

Czas najwyższy skończyć z biurokracizmem i powrócić do starego systemu wypłacania rent za pośrednictwem poczty, jak to bywało dawniej. Inwalida.

Polskie Tow. Kultury i Oświaty Robotniczej „Pochodnia“

W poniedziałek, dn. 29 marca 1926 r. w sali państw. gimnazjum męskiego w Toruniu (Wysoka 14)

o godz. 6 wiec.

II. wykład

(siedemnasty)

prof. Szyca

na temat:

Dwutlenek węgla i jego znaczenie dla życia.

Z doświadczeniami.

Wstęp dla członków P. T. K. i O. R.

„Pochodnia“ wolny. Wprowadzeni przez członków goście płać 20 groszy.

Prezes: Eug. Baliński

KRONIKA

Marzec	Czwartek
26	Zw. NMP.
Piątek	Piątek
	Emanuela
	Sobota
	Ruperta

Co grają w teatrze? Dzisiaj w czwartek przedstawienie zawieszono. Jutro w piątek po raz ostatni operetka „Dolly”, urozmaicona efekt. baletem.

W sobotę premiera opery Leoncavalla „Pajace”.

Ignacy Dygas w Toruniu. „Król tenorów polskich” — jeden z najslawniejszych dziś śpiewaków świata, wystąpi jeden tylko raz na naszej scenie, jako malarz Cavaradossi w operze Pucciniego „Tosca” w niedzielę 28 bm. Partnerką wielkiego tenora będzie primadonna opery poznańskiej p. Irena Cywińska.

WÓDKI I LIKIERY BACZEWSKIEGO

Śmiertelność w Złobku Pomorskim w Toruniu spadła w ostatnich miesiącach niemal do zera. Podczas, gdy w pierwszym półroczu r. z umarło głównie wskutek grypy mimo wielkiej troskliwości o zdrowie dzieci jeszcze blisko 40% niemowląt, nie zanotowano od listopada do połowy marca ani jednego wy-

padku śmierci w naszym Złobku. Bliższych szczegółów o Złobku św. Antoniego i rozległej działalności Pomorskiego Towarzystwa Opieki nad Dziećmi dowiemy się na walnym zebraniu, które odbędzie się 29 bm. o godzinie 5-ej po poł. w auli gimnazjum żeńskiego, Wielkie Garbary.

Pomorskie Towarzystwo Opieki nad Dziećmi T. z. w Toruniu. Walne zebranie odbędzie się 29 marca o godz. 5-ej (17) w auli gimnazjum żeńskiego w Toruniu przy Wielkich Garbarach. Porządek obrad: 1) zagajenie, 2) protokół z ostatniego w. zebrania, 3) sprawozdanie z działalności za rok 1925, 4) sprawozdanie komisji rewizyjnej, 5) wybory uzupełniające, 6) zatwierdzenie filii P. T. O. D. w Grudziądzu, 7) ewent. uchwała dotycząca sprzedaży domu Towarz. w Podgórzu, 8) referat z ilustr. Delegatki Ministerstwa Oświaty p. Wandy Szumanówny opieka nad sierotami w Belgii, Francji i Anglii, wrażenia z podróży, 9) wolne głosy. Serdecznie prosimy o liczne przybycie członków jak i interesujących się opieką nad dziećmi.

Rzeczy znalezione w czasie od 29. I. 26 r. do 17. III. 26 r. 1 laska, 1 klucz, 1 parę dziecięcych rękawiczek, 1 pęk kluczy, 1 portmonetka z zawartością, 1 portmonetka, 1 torebka dziecięca, 1 laska, 1 portfel z pieniędzmi, 1 portmonetka, płyty do gramofonu, 1 szalik, 1 torebka z papierami na nazwisko Marjana Kędziora, 1 duży dzbanek do benzyny, 1 pęk kluczy, 1 duży wóz roboczy do odebrania u p. Jana Majewskiego przy ulicy Winnica 44, 1 pies połowy (biały brązowy łapy) do odebrania u p. Księżaka Bronisława przy ulicy św. Jakóba 15, 1 pies połowy brunatny do odebrania u klucznika p. Górskiego, Rynek Staromiejski 10. Wszystkie inne rzeczy odebrać mogą poszkodowani po uprzednim wylegitymowaniu się w Ratuszu pokój 19 w godzinach urzędowych od 10 do 1.

Niezwykły gość na I. Komisarjacie P. P. w Toruniu. W ub. wtorek miał Komisarjat J. P. P. niezwykłego gościa. Nie przyprowadził go żaden posterunkowy, ani też gość sam nie przyszedł — po prostu „znalazł” się na komisarjacie i basta. Protokółant z przyzwyczajenia chciał już przystąpić do spisania protokołu, na szczęście wczas „polała” się, że od interesującego gościa wydobędzie chyba tylko jedno i te same wyrazy, którymi nasz „bohater” i tak nie szcze-

dził, tak że komisarjat napetniony był wrzaskiem „me... me...”

Z opryskiem jakimś lub też z pijakiem umieli by sobie dyżurujący już poradzić, ale z „interesentem” który leżąc pozawijany w pieluszki drze się w niebogłosy trudniejsza już sprawa. Taki bowiem gość znalazł się na komisarjacie, a przyniosła go nie żadna nianka, ale zwykły sobie terminator krawiecki od najpocześniejszego pod słońcem mistrza krawieckiego mieszkającego... (e. lepiej nie powiem; Niemowlę podrzucono w warsztacie owego mistrza, a uczynić to miała bufetowa, niejaka..., mieszkająca przy ul. Franciszkańskiej.

Zawezwana matka do „winy” się przyznała, a jako wytłomacz nie podała, że nasz sławny mistrz jest podobno ojcem dziecka. Nie posiadając środków na utrzymanie podrzuciła dziecko rzekomemu ojcu. Gdy ten ostatni jednak dziecko odesłał na policję, to u matki jakoś ruszyło się serce matczyne i dziecko zabrała z powrotem do siebie.

Z Pomorskiego Uniwersytetu Powszechnego. W piątek 26. bm. o godz. 7 i pół wiec. w auli Gimnazjum męskiego prof. Witold Małkowski wygłosi odczyt z cyklu teatrologi pt. „Teatr a społeczeństwo” (co to jest teatr? Teatr w dawnych społeczeństwach — Tęsknota za teatrem — Oderwanie się teatru od społeczeństwa. — Przyszłe ideały teatru). — Wstęp 1 zł., 50 gr., dla młodzieży szkolnej 20 gr.

Dalej zostaną wygłoszone przez wymienionego prelegenta wykłady:

w czwartek 1 kwietnia „Aktor a społeczeństwo”.

W czwartek 8 kwietn.: „Teatr a kino”.

Kto utonął? W ub. wtorek o godz. 8 wiec. zgłosiła p. Marta Ogdowska z Podgórza, że przechodząc przez most żelazny na Wiśle w okolicy drugiego filara od dworca Toruń-Miasto usłyszała głośnie pluśnięcie, spowodowane skokiem nieznanego osobnika z mostu do Wisły. Gdy spojrzała do wody, zobaczyła postać ludzką, pływającą po Wiśle, która jednak z powodu ciemności znikła. Ogdowska przypuszcza po głosie, który ta osoba wydawała, że był to mężczyzna, który skozył do Wisły prawdopodobnie w zamiarze samobójczym. Policja prowadzi dalsze dochodzenia.

Aresztowano: Niejaką W. za kradzież brylantów, R. G. za kradzież; 1 pijaka.

GRONOWO, pow. toruński. Kraży tu pogłoska, jakoby majątek Gronowo — własność p. Wolf — był w następnym roku przeznaczony na parcelację. Oszar wynosi około 6000 mrg. magdeburskich. Okoliczna ludność jest z tej wiadomości bardzo zadowolona, ponieważ będzie mogła przez to swój stan posiadania powiększyć.

STAROGRÓD, pow. chełmiński. Szajkę złodziei nakryła w Starogrodzie policja z pomocą miejscowych włościan. Dwóch braci opryszków grasujących od dłuższego czasu po okolicznych wioskach i ukrywających się w lasach, Ignacego i Antoniego Ziolkowskich — ostatni poszukiwany od września z. r. dezertę — udało się przychwycić w starogrodzkim lesie. Zdradził ich ogień, przy którym grzejać się zasnęli.

LAKORZ, pow. Lubawa. W nocy z 21-go na 22-go marca b. r. usiłowali złodzieje włamać się do składu kolonialnego p. Stencła w Lagorzu. Interes jednakakoż się nie udał, a to z powodu skomplikowanego zamku, którego rabusie otworzyć nie mogli. Nie dając ale za wygraną, udali się amatorzy cudzego mienia do podobnego składu p. Kuczyńskiego, gdzie mieli więcej szczęścia, bo zabrali temu ostatniemu porządne futro i 500 zł. gotówki! Włamywacze uszli niepoznani. Policja zajęła się daną sprawą celem ujęcia opryszków. Oby tylko z dobrym skutkiem.

KALENDARZ ZEBRAŃ.

TORUŃ. Zebranie filii prac. wojskowych ZSP. odbędzie się 26 bm. u p. Jakubowskiego (El-dorado), Chełmińska Szosa o godz. 5 po poł. Przybycie wszystkich członków konieczne. Zrad.

GRUDZIĄDZ. Zebranie członków filii NPR. w Grudziądzu odbędzie się w poniedziałek dn. 29 bm. o godz. 6 i pół wiec. w „Bazarze”. Na zebranie przybędzie prezes Zarządu Wojew. N. P. R. na Pomorze kol. Antczak z Torunia, który wygłosi referat o położeniu politycznym i gospodarczym w Polsce, jak również omówi ważne sprawy organizacyjne dotyczące Okręgu gruzdzkiego i samego miasta Grudziądza.

Zatem o liczny udział członków proszą

Za Zarząd: Tutlowski, prezes.

Nakładem Drukarni Robotniczej W. Pawlak i Spółka w Toruniu. Redaktor naczelny: A. Antczak. Redaktor odpowiedzialny: M. Musiał.

Ogłoszenie.

Dekretem z dnia 18 marca 1926 r. L. dz. IV. 1628/26 zatwierdził p. Wojewoda Pomorski w porozumieniu z p. Prezesem Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu uchwałę Rady Miejskiej z dnia 30 grudnia 1925 r. dotyczącą stopy podatku komunalnego od lokali na rok 1926.

Uchwała objaśniająca szczegółowo ten podatek wywieszona jest w skrzyni ogłoszeń w bramie ratuszowej i ukaże się w najbliższym numerze „Tygodnika Toruńskiego”.

Toruń, dnia 25 marca 1926 r.

MAGISTRAT.

UWAGA! UWAGA!

Najtańsze źródło zakupu

OBUWIA

jakoteż własnego wyrobu pod gwarancją polecam

TORUŃ A. ULMER TORUŃ Mostowa 27 Mostowa 27

Zaproszenia

wszelkiego rodzaju wykona szybko i gustownie Drukarnia Robotnicza W. Pawlak i Ska., Piekary 14.

Pomocy prawnej

ndzielam w sprawach karnych, cywilnych, mieszkaniowych alimentacyjnych, rozwodowych itd Wywiad w każdym wypadku. Złatwiam reklamacje, skargi, wszelkie wnioski i tłumaczenia w obcych językach, ADAMSKI, doradca prawny Toruń, ul. Sukiennicza 9

Kartofle 3 złote centnar w każdej ilości w składzie maczającym ul. Kopernika 22

Tow. HANDLOWO-PRZEMYSŁOWE

dawn. C. B. Dietrich i Syn z o. p.

Szeroka 35 TORUŃ tel. 2 i 704

DOSTARCZA TANIO

NARZĘDZIA ROLNICZE I PRZEMYSŁOWE,

SIATKI NA PARKANY I DO WIALNI,

GWOŹDZIE, DRUTY, CZĘŚCI DO PIECÓW etc.

—: SZKŁO, FAJANS, PORCELANĘ —:

ładne mieszkanie

w śródmieściu, 3 pokoje z łazienką, z meblami zaraz do oddania. Of. do Adm.